

De haos in de `n ummer

Met de Keersmes mós ich werreke in `n gezin in de binnestad, boe `t twiede kinneke waor gebore. Ze hadde al `n jungske en `t twiede waor `n prachtig meidske. `t Leep tege Keersmes aon, en de stad waor al hielemaol verseerd met sjoen keersleechskes. Veer thoes hadde aoch al de keersboum opstoon, en dat waor zoe gezellig! Dit gezin had `t neet breid. `t Waor in de late jaore zestig lestig um es kunsteneersgezin dien boterham te verdeene. `n Klein keersbuimke seerde de kamer en dao hoong niks in. Bölkes of aander verseersels hadde ze neet. Ich fantaseerde wat ich dao mèt zouw doen. Es pa weg waor en ma mèt de baby laog te slaope, daan góng ich met `t jungske kieke wat veer in de keersboum kóste haange. Vaan die roej klatspepèrkes vaan um de keersebonbons hadde veer strikskes gemaak, en die in de keersboum gehaange. Vaan de binnekant vaan `t duuske maakde veer zèllevere en gouwe sterre. Veer hadde plezier, dat klein menneke en ich, tot de boum zoe sjoen woort. Thoes had ich dat vertèld en mien Ma zeet: heij, num dat mörrige mèt, en ze gaof mich `n tuutsje mèt sjóklate keerskrenskes um ouch in de boum te haange. Nouw, en wie de kraomvrouw nao oonder kaom, waor ze gereurd toen dat menneke vaan heur reep: Mama kijk eens naar de boom, die heb ik gemaakt!

Es kraomverzörregster waor `t de bedoeling totste eedere daag veur `t gezin `n maoltied kós maake, daan aotste zelf ouch mèt. Dèks vroege de papa`s: zuster kint geer good nassi maake? Jao menier, en daan maakde ich unne groete pan nassi klaor. Ouch èllebuigskes-makkeronie woort gevraog, mèt gehak. Daan zeet geer gaw klaor zuster! Twie daog veur de Keersmès vraog de kraompa aan mich: Zuster kunt u ook voor ons een haas braden voor de Kerstmis? Goh, ich zag wel jao mer ich mós thoes nog wel aon mien ma vraoge wie dat góng! Knien, dat kós ich wel, mer haos had ich nog noets gemaak. Toen zeet mien Ma, keend, pak dich unne ummer mèt en daan ssköpste op de merret unne fijne haos. Ich geef dich `n fles roeje wien mèt, en este de haos hubs ingesmeert met peper en zaait, daan braojste de unne aon en legkste de haos debij en daan unne flinke sjeut wien debij, get kruije es ze die hubbe, aandars num heij get vaan mèt in `n tuutsje, en daan deiste die debij.

Ich dat dao verteld. Goed, zeet de kraompa. Veer nao de merret en bij `nne bekinde wèldkraom dee in gans Mestreech wel bekind is, unne haos gekoch en dee in d`n ummer gelag. Nog get roej unne veur debij, en zoe leepe veer trök nao hoes eeder met zien kulinaere gedachte, ich wel mèt króm tiene of `t mich wel zouw lökke. De haos braojde heerlijk in de pan en dao kaom `n loch vaan aof, lek vinger lek doum, `t hiel hoes rook nao wèld. De kraomvrouw waor in heur nopjes. Ze móch al get langer op en ze verheugde zich op de Keersmès. De kraompa kós `t neet laote um avventouw de dèksel vaan de pan te luuchte en de loch op te snouve. Ich kraog plezier tot `t mich toch mer gelök waor, en ich verhäögde mich ouch op mien stukske vaan de haos. Wie ich tege de aovend nao hoes wouw goon, zeet de kraompa: zuster, morgen is het Kerstmis, maar blijft u maar gerust thuis, wij redden ons hier wel. Dan heeft u ook nog wat van uw Kerstfeest!

Emy